

ARRIBADA DE LA ASSOCIACIÓ «CATALUNYA», DE LLEIDA, A TORRES DE SEGRE.

EL SENTIMENT DE PATRIA

Si jo torno d'América ó be d'Assia, per exemple, al entrar á Europa tinc la sensació de trobar-me en quelcòm que m'es més propi que'ls païssos d'hon vinch; després, al travessar la frontera espanyola, me sento en quelcòm més propi encara; al posar els peus en terra catalana, aquesta sensació es més intensa y forta; y al veurem á Barcelona me sembla talment com si ja fos á casa; mes no tant encara com al asseurem prop la llar y en mitj dels meus.

Aquesta gradació de sentiments es la que'ns fa dir segons les ocasions: nosaltres europeus, nosaltres llatins, nosaltres espanyols, nosaltres catalans, barcelonins: y en ella se fonamenta també la teoria de la patria gran y la patria xica; mes aquesta teoria es falsa: de patria sols ne sentim una: perque aquella gradació de diferents estats de consciencia colectiva no es pas una progressió rigurosa d'intensitat, es el que fa vibrar en nosaltres l'esma de la patria: d'ell endavant, el sentiment pot anarse tornant més intim y personal, però no més intens ni comprensu.

Quin sia, d'aquella gradació, el moment de patria, axó cadascú s'ho sab, y no hi há qui ho legisli ni ho governi, si no es

Deu: sols ho defineix exteriorment la consciencia colectiva del grupo d'homes qu'assentexen á dirse: aquesta es la patria nostra.

Més, el signe de la patria, jo crech qu'es el llenguatge permanentment extés en un territori. Perque essent el llenguatge la cosa material que més s'acosta á la immaterialitat de lo esperit y que millor lo resumeix y expressa, essent el sentiment de patria com l'atmósfera espiritual d'un territori,

.....

Es clar que, fora d'ella, encara ens lligan ab nusos, de vegades molt forts, altres sentiments y altres debers històrichs ó polítics, ó de germanor espontania; mes jo crech que axís com l'espanyol que parla castellá per naturalesa ha de ferse violencia per no dir patria seva á quasi tota l'América del Sur, axís meteix al austriach alemany l'hi há de costar molt dir patria á la terra d'Hungría, y'l való á la de Flandes; y per axó meteix crech que'ls catalans, sens ésser traydors á ningú ni mancar á res de lo que degudament ens obliga,

.....

JOAN MARAGALL